

РЕШЕНИЕ

№ 3069

гр. София, 21.06.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, III КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 27.05.2011 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Десислава Корнезова

ЧЛЕНОВЕ: Росица Драганова

Бранимира Митушева

при участието на секретаря Албена Рибарска и при участието на прокурора ХРИСТОЗОВА, като разгледа дело номер **2033** по описа за **2011** година докладвано от съдия Бранимира Митушева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - чл. 228 от АПК във вр. чл. 14, ал. 3, пр. последно от ЗСПЗЗ.

Образувано е по касационна жалба на ОБЩИНСКА СЛУЖБА ПО „ЗЕМЕДЕЛИЕ” – О. К. срещу РЕШЕНИЕ № I-41-161 от 17.01.2011г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД /СРС/, I ГРАЖДАНСКО ОТДЕЛЕНИЕ, 41 състав, постановено по гр. дело № 12047/2010г.

В жалбата са въведени основания за незаконосъобразност на съдебното решение. Твърди се, че неправилно първоинстанционният съд е приел, че в процесния случай не са налице условията на чл. 14, ал. 6 и ал. 7 от ЗСПЗЗ. Касаторът твърди също, че с Решение № 1248А/11.08.2008 г. се възстановява имот № 1326, к. л. 843, 419, а отказаният с последващото решение е имот № 871, к. л. 396, т. е. допусната е явна фактическа грешка при идентифициране местоположението на процесния имот. Възразява се също така, че подадените заявления № ВС-01-407/06.08.2009 г. от И М и заявление № ВС-01-505/01.10.2009 г. от И Д се явяват по смисъла на чл.

14, ал. 7 от ЗСПЗЗ нови писмени доказателства от съществено значение за постановяване на валидно решение. Претендира се от съда да постанови съдебно решение, с което да отмени решението на СРС.

Ответникът – Д. Ф. П., редовно призован, чрез процесуалния си представител оспорва жалбата и счита същата за неоснователна. Претендира присъждане на разноски, без да се представени доказателства за реално извършени съдебни разноски.

Представителят на СОФИЙСКА ГРАДСКА ПРОКУРАТУРА изразява становище относно неоснователността на жалбата.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД-С.-град, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема за установено от **фактическа и правна страна** следното:

Касационната жалба е **НЕОСНОВАТЕЛНА**.

Със съдебно РЕШЕНИЕ I-41-161 от 17.01.2011г., постановено по гр. дело № 12047/2010г. СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, I ГО, 41 състав е ОБЯВИЛ за нищожно по жалба на Д. Ф. П. РЕШЕНИЕ № 1248 от 02.12.2009г. на ОБЩИНСКА СЛУЖБА по “ЗЕМЕДЕЛИЕ” – О. К., с което се отказва възстановяване правото на собственост в съществуващи /възстановими/ стари реални граници на наследниците на Фердинанд М. П. на следния имот – ливада с площ от 1.266 дка, находящ се в землището на Суходол, местността “Голема могила”, съставляващ имот пл. № 871, кад. лист № 396 по кадастрален план от 1958 г.

В мотивите на съдебното решение е прието, че обжалваното решение на О. – О. К. е издадено при липса на компетентност, тъй като административният орган не е имал право да се препроизнася, при установената липса на предпоставките по чл. 14, ал. 6, 7 и 7а от ЗСПЗЗ. Настоящата инстанция изцяло възприема изводите на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, I ГРАЖДАНСКО ОТДЕЛЕНИЕ, 41 състав, че индивидуалният административен акт е нищожен. Правилно първоинстанционният съд е приел, че административният орган не е имал право да се препроизнася, тъй като не са били налице предпоставките по чл. 14, ал. 6, ал. 7 и ал. 7а от ЗСПЗЗ. С оспореното Решение № 1248/02.12.2009 г. О. – О. К. е отказала да възстанови правото на собственост върху ливада от 1.266 дка, находяща се в землището на Суходол, м. „Голема могила”, имот № 871, к. л. 396 с мотив, че имотът е бил продаден с частни писмени договори на трети лица, както и е отменил предходно Решение № 1248А/11.08.2008 г. на основание чл. 14, ал. 6 и ал. 7 от ЗСПЗЗ, с което е било възстановено право на собственост в съществуващи /възстановими/ стари реални граници на ливада от 1.266

дка, находяща се в землището на Суходол, м. „Голема могила”, имот № 1326, к. л. 843, 419. От една страна безспорно се установява от приетата по делото и неоспорена от страните съдебно-техническа експертиза, че е налице разлика в местонахождението на имотите, предмет на оспореното решение пред СРС и това, което се отменя с оспореното решение. Видно от заключението на вещото лице имот № 1326, к. л. 843, 419 от кадастрален план от 1958 г. и имот № 871, к. л. 396 от същия кадастрален план не са идентични, независимо, че се намират в една и съща местност „Голема могила”. От друга страна по делото се установява също така, че имотите, описани в мотивите за отказ по т. 1 и т. 2 от оспореното решение на О. – О. К., за които се твърди, че са продадени с приложени по делото договори, се намират в застроената част от землището – кадастрална единица № 253 /на изток от имот № 090035/871/, представляваща съществуваща собственост преди земеразделянето. След като по делото е установено, че имотите, които са предмет на двата договора за продажба не са идентични с имота, за който е постановен отказ, както и че местоположението на имота, за който е постановен отказ е различно и същият не е идентичен с имота, предмет на отмененото Решение № 1248А/11.08.2008 г., то в процесния случай не е била налице нито една от предпоставките на чл. 14, ал. 7 от ЗСПЗЗ и правилно първоинстанционният съд е обосновал извода за незаконосъобразност на оспорения административен акт. Настоящата съдебна инстанция намира за безспорно, че в конкретния случай О. – О. К. се е произнесла отменяйки едно позитивно свое решение, без да са били налице законовите предпоставки за това, и по този начин е постановила, извън своята компетентност, един нищожен административен акт.

При разглеждане на делото и при постановяване на съдебното решение СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, I ГО, 41 състав не е допуснал нарушения на съдопроизводствените правила, защото съдебното решение е постановено при анализ на писмените доказателства, събрани и приети в процеса, а крайните правни изводи са формирани и при правилно приложение на материалния закон.

По така изложените правни доводи и с оглед въведените в касационната жалба основания за отмяна на атакувания съдебен акт, решаващият съд в настоящия състав, приема, че съдебното решение № I-41-161 от 17.01.2011г. на СРС, I ГО, 41 състав, по гр. дело № 12047/2010г., е ПРАВИЛНО на основание чл. 209, т. 3 от АПК и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК следва да бъде оставено в сила. Не са налице и основанията за касиране на съдебния акт по смисъла на чл. 218, ал. 2 от АПК във вр. чл. 209, т. 1 и т. 2 от АПК.

Подадената касационна жалба е изцяло недоказана на въведените в нея основания, поради което АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД-С.-град следва да я остави без уважение.

Водим от гореизложеното, *АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД-С.-град, III Касационен състав* на основание чл. 221, ал. 2 от АПК във вр. чл. 14, ал. 3, пр. последно от ЗСПЗЗ

Р Е Ш Е Н И Е:

ОСТАВЯ В СИЛА СЪДЕБНО РЕШЕНИЕ № I-41-161 от 17.01.2011г., постановено по гр. дело № 12047/2010г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, I ГРАЖДАНСКО ОТДЕЛЕНИЕ, 41 състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно на основание чл. 223 от АПК и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.

